

[Socialministeren.]

som nu, sagde man fra anden Side: Hvad skal vi med dette Forslag i disse Tider? Som den ærede Ordfører Hr. Elgaard udtrykte sig: han var enig i Forslagets Princip, men Tidspunktet var uheldigt valgt, fordi der var ved at komme Gang i Industrien og Erhvervslivet. Nu gaar Industrien for fuldt Sving, men alligevel er der, takket være Landbrugets Vanskeligheder, takket være Befolkningsforøgelsen, takket være Udvandringshindringer o. s. v., en stor Hær af arbejdsløse. Nu siger det ærede Medlem igen, at Tidspunktet er uheldigt valgt. Jeg gad vide, hvornaar Tidspunktet er heldigt valgt her i Landet til at gøre noget for at sætte Folk i Arbejde ad de Veje, jeg anviser, i Stedet for at give dem Understøttelse! Jeg er aldrig saa heldig, at kunne finde et Tidspunkt eller nogen som helst Form, der interesserer Oppositionen; naar det drejer sig om at sætte Folk i Arbejde, og naar man udtaler sig om Forslagene om Nedsættelse af Arbejdstiden, om Tilskud til Merbeskæftigelse, om Forbud mod Overarbejde o. s. v., saa interesserer det ikke nogen at komme i Gang, nej, det interesserer at paapege de Vanskeligheder, der vil være ved at gaa disse Veje.

Jeg indrømmer, at det er mig umuligt at fremskaffe Forslag af ideel Beskaffenhed. Spørgsmaalet bliver imidlertid for mig dette: Findes der overhovedet for et Samfund noget værre, nogen mere uhyggelig Situation end den, vi befinder os i, hvor Tusind efter Tusind af de ganske unge Aar efter Aar drives ind til Byerne for at gaa paa Gaden med en Udgift for det offentlige af 800—900 Kr. om Aaret, og var det ikke af Interesse for den Rigsdag, der interesserer sig for disse unge, at prøve en hvilken som helst Udvej fremfor at give 800—900 Kr. ud til Understøttelse pr. Mand gennem Stat og Kommune? Det er mit Synspunkt, og derfor møder jeg med disse Forslag, og det forekommer mig lidt for urimeligt, naar den ærede Ordfører for de Konservative hertil siger, at det er Udtryk for Lyst til at agitere! Er det et Agitationstorslag? Jeg har prøvet paa enhver Maade, gennem Arbejdsløshedsraadet og ved Forhandlinger til alle Sider, at finde en Ordning med Hensyn til Tilskud til Merbeskæftigelse, saa man kunde anvende de omtalte 900 Kr. eller en Del deraf til at faa Folk sat i Arbejde. Det støder altid paa Vanskeligheder. Arbejdsløshedsraadet nedskar mit Forslag meget betydeligt af Hensyn til praktiske Vanskeligheder, og tilbage blev da dette Forslag,

som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nu kalder en ubetydelig Ting og de andre kun et Rammeforslag.

Vil de ærede Medlemmer da have en mere udførlig Lov? Vil de have en Lov, der siger, at enhver, der vil tage en Arbejder til normal Løn, skal faa et Tilskud fra det offentlige paa 600 Kr., saa skal jeg personlig gerne udarbejde et saadant Forslag, for Forholdene kan ikke være værre, end de er, og hver eneste af de unge, der gaar ledig, koster os 800—900 Kr. om Aaret for til Gængæld at blive demoraliserede og rasende paa de nuværende Samfundsforhold — med Føje, for det vilde vi andre ogsaa blive! Derfor maa man forstaa, at naar man Aar efter Aar skal se paa dette, og naar man faar ethvert Forslag tilbage med Bemærkning om, at det er praktisk uigennemførligt, at det fører ikke til noget, at det ikke er vidtrækkende nok, naar de mere vidtrækkende Forslag paa Forhaand er stoppet, saa siger man til sig selv: Hvad er egentlig den dybere Mening? Thi enhver af de Herrer maa dog kunne se, at nogen værre Udvej end den, man har valgt, nemlig at lade Folk gaa og drive paa Brostenene, kan i hvert Tilfælde ikke findes, nogen dyrere Udvej kan ikke findes. Saa spørger man: Hvad er Meningen? Er det virkelig Meningen, at der skal drives en Politik, som forøger Antallet af de unge arbejdsløse Aar for Aar, samtidig med at man retter et voldsomt Angreb paa den paagældende Minister, fordi han kun vil uddele Understøttelser, og et voldsomt Angreb paa den Socialreform, der rummer Arbejdsløshedslovgivningen, og som selvfølgelig maa forøge Beløbet til Understøttelse Aar for Aar, naar Antallet af arbejdsløse forøges, saa længe man ikke har fundet en Udvej, hvorefter de kan leve af Luften? Jeg siger: Hvad er Meningen? Er det Meningen, at den ene Person, der i Øjeblikket er Socialminister, skal have Ansvaret for disse Forhold her i Landet? Er der ingen fra Oppositionens Side, der vil være med til at gennemføre Foranstaltninger, der skaffer Arbejde? Jeg forstaaer det ikke! Man vil jo ikke gennemføre mere vidtgaende Lovforslag, men saa maa jeg anmode om, at man i hvert Tilfælde begynder med denne „Rammelov“ og ser, hvad den fører til. Vil den ærede Ordfører Hr. Elgaard være med til at gennemføre Foranstaltninger, hvorved Landbrugets Beskæftigelsesmulighed øges? Vil han være med til at give Tilskud til forskellige Produktioner — han kan maaske bedre end jeg sige, til hvad det skal være —, Tilskud til Tørveproduktion, Tilskud i al Almindelighed til Landbrugere, der saa kan beskæftige